

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

2011/0167(NLE)

4.6.2012

YTTRANDE

från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

till utskottet för internationell handel

över handelsavtalet om åtgärder mot immaterialrättsintrång mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, Australien, Kanada, Japan, Republiken Korea, Mexikos förenta stater, Konungariket Marocko, Nya Zeeland, Republiken Singapore, Schweiziska edsförbundet och Amerikas förenta stater och huruvida detta avtal är förenligt med de rättigheter som föreskrivs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna
(12195/2011 – C7-0027/2012 – 2011/0167(NLE))

Föredragande: Dimitrios Droutsas

PA_Leg_Consent

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor lämnar i enlighet med artikel 36.2 i Europaparlamentets arbetsordning nedanstående kommentarer till handelsavtalet om åtgärder mot immaterialrättsintrång mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, Australien, Kanada, Japan, Republiken Korea, Mexikos förenta stater, Konungariket Marocko, Nya Zeeland, Republiken Singapore, Schweiziska edsförbundet och Amerikas förenta stater (Acta-avtalet) och huruvida detta avtal är förenligt med de rättigheter som föreskrivs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan)¹.

Allmän ram

1. Europaparlamentet bekräftar att immateriella rättigheter är viktiga för unionens kunskapsamhälle och att en tillbörlig verkställighet av immateriella rättigheter är av central betydelse. Intrång i immateriella rättigheter hämmar tillväxt, konkurrenskraft och innovation. Acta-avtalet skapar inte nya immateriella rättigheter, utan är ett verkställighetsavtal som ska bidra till att tackla intrång i immateriella rättigheter på ett ändamålsenligt sätt.
2. Europaparlamentet upprepar att Europa behöver ett internationellt avtal för att trappa upp kampen mot förfalskade produkter, eftersom sådana produkter orsakar omfattande skador varje år för de europeiska företagen och därmed också innebär ett hot mot sysselsättningen i Europa. Dessutom uppfyller förfalskade produkter ofta inte de europeiska säkerhetskraven och utgör därmed en betydande hälsorisk för konsumenterna.
3. Europaparlamentet erinrar om att både graden av insyn i förhandlingarna och många av bestämmelserna i själva Acta-avtalet har varit föremål för debatt i parlamentet vid upprepade tillfällen under samtliga skeden av förhandlingarna. Enligt artikel 218.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska parlamentet omedelbart och fullständigt informeras i alla skeden av förfarandet. Under förhandlingarna om Acta-avtalet har öppenheten tidvis varit otillfredsställande. Kommissionen har förvisso vidtagit åtgärder för att informera parlamentet¹, men kravet på öppenhet har tyvärr tolkats mycket snävt och beaktats först efter påtryckningar från parlamentet och det civila samhället². Enligt Wienkonventionen om traktaträtten kan ”supplementära tolkningsmedel, inbegripet förarbetena till traktaten och omständigheterna vid dess ingående, [...] anlitas” vid tolkning av ett fördrag (artikel 32). Alla förarbeten till Acta-avtalet är inte tillgängliga för allmänheten.
4. Europaparlamentet understryker samtidigt att det är av avgörande vikt att man hittar den rätta balansen mellan verkställigheten av å ena sidan de immateriella rättigheterna och å andra sidan de grundläggande rättigheterna såsom yttrandefriheten, rätten till integritet, skydd av personuppgifter och telehemlighet vid kommunikation samt rätten till ett korrekt rättsförfarande – i synnerhet oskuldspresumtionen och ett fungerande rättsskydd³ –, och

¹ Se parlamentets rättstjänsts två yttranden av den 5 oktober 2011 och 8 december 2011 om Acta-avtalet, (<http://lists.act-on-acta.eu/pipermail/hub/attachments/20111219/59f3ebe6/attachment-0010.pdf>).

² Se till exempel Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2010 om insynen i och läget i Acta-förhandlingarna (EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 46) och Europaparlamentets förklaring av den 9 september 2010 om bristen på en transparent process och eventuellt tvivelaktigt innehåll när det gäller handelsavtalet om åtgärder mot varumärkesförfalskning (Acta) (EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 88).

³ Se även Europeiska datatillsynsmannens yttrande av den 24 april 2012

(<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2012/12->

erinrar om internationella avtal¹, unionslagstiftning² samt vad Europeiska unionens domstol (EU-domstolen) fastslagit i sin rättspraxis vad gäller en sådan korrekt balans³.

5. Europaparlamentet framhåller i detta hänseende att immateriella rättigheter i sig ingår i de grundläggande rättigheter som skyddas enligt artikel 17.2 i stadgan om de och enligt internationella avtal⁴.
6. Europaparlamentet erinrar om att ett antal interna och externa begränsningar för immateriella rättigheter – bland annat förebyggande av ensidigt missbruk⁵ – bidrar till att skapa en lämplig balans mellan verkställigheten av immateriella rättigheter och de grundläggande rättigheterna samt allmänhetens intressen.
7. Europaparlamentet påpekar att grundläggande rättigheter av naturliga skäl baserar sig på ett antal antaganden⁶: de är universella och grundar sig på rättigheter som rör integritet och moraliska intressen, de är icke överförbara och upphör aldrig att gälla, de utgår från den enskilda personen, är medfödda och omfattas av offentlig rätt. En del av det som skyddas genom immateriella rättigheter har endast vissa av dessa egenskaper. Därför måste användning av ändamålsenliga verktyg för att skydda sådana rättigheter, t.ex. när det gäller livräddande läkemedel å ena sidan eller industripatent för att skydda formgivning å andra sidan, särskiljas från andra intressen som utgår från andra grundläggande rättigheter såsom skydd av människors hälsa.
8. Europaparlamentet upprepar att Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 i grunden har förändrat unionens juridiska landskap och att unionen i högre grad bör etablera sig som en gemenskap med gemensamma värderingar och principer. Unionens nya system för att skydda de grundläggande rättigheterna sträcker sig över flera olika nivåer och härrör från ett flertal olika källor samt verkställs genom en rad olika mekanismer, bland annat den rättsligt bindande stadgan, de rättigheter som fastställs i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt de rättigheter som grundar sig på medlemsstaternas konstitutionella traditioner och tolkningen av dessa enligt Europadomstolens och EU-domstolens rättspraxis⁷. Parlamentet understryker att denna utökade människorättsstruktur och denna

[04-24 ACTA_EN.pdf](#).

¹ Se artikel 7.1 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrättigheter (Trips-avtalet) och ingresserna till Wîpos fördrag om upphovsrätt (WCT) och Wipos fördrag om framföranden och fonogram (WPPT).

² Se skälen 3, 9 och 31 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EC av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (OJ L 167, 22.6.2001, s.10).

³ Se även led d i europeiska akademikers yttrande över Acta-avtalet (http://www.iri.uni-hannover.de/tl_files/pdf/ACTA_opinion_200111_2.pdf); mål C-275/06, Promusicae, REG 2008, s. I-271 (punkterna 62–68); mål C-70/10, Scarlet Extended SA mot Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM) (punkt 44); mål C-360/10, Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) mot Netlog NV (punkterna 42–44); mål C-461/10, Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB, Storyside AB mot Perfect Communication Sweden AB.

⁴ Se exempelvis artikel 27 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och artikel 15 i den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.

⁵ Se artikel 8.2 i Trips-avtalet.

⁶ Grosheide, W., *Intellectual Property and Human Rights: A Paradox*. första utgåvan, Cheltenham: Edward Elgar Publishing, 2010 (p328, ISBN 978-1848444478. s. 21).

⁷ Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009–2010) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande

höga skyddsnivå som eftersträvas av unionen ("den europeiska modellen") också måste upprätthållas i samband med unionens externa förbindelser, i det att unionen måste föregå med gott exempel i frågor som rör grundläggande rättigheter¹ och inte bör ge intryck av att tillåta "tvättning av de grundläggande rättigheterna".

9. Europaparlamentet anser att människors värdighet, självständighet och egenutveckling² är värden som är djupt rotade i den europeiska modellen, och erinrar om att integritet, dataskydd och yttrandefrihet alltid har ansetts utgöra centrala delar i denna modell, både som grundläggande rättigheter och som politiska målsättningar. Parlamentet understryker att detta måste beaktas i samband med avvägningen mot rätten till skydd av immateriella rättigheter och näringsfriheten, vilka är rättigheter som också skyddas av stadgan.
10. Europaparlamentet påminner om de ståndpunkter som parlamentet framförde i sin rekommendation till rådet av den 26 mars 2009 om förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet³ och som är relevanta i den aktuella debatten, bland annat de som handlar om ständig uppmärksamhet när det gäller skydd och ökade insatser för att främja grundläggande friheter på internet.
11. Europaparlamentet upprepar att begränsningarna av utövandet av de rättigheter och friheter som föreskrivs i stadgan måste överensstämma med bestämmelserna i Europakonventionen och med artikel 52 i stadgan enligt vilka sådana begränsningar ska vara föreskrivna i lag, vara nödvändiga och stå i proportion till de legitima mål som eftersträvas.
12. Europaparlamentet erinrar om att de internationella avtal som EU ingår måste vara förenliga med fördragsbestämmelserna och att de är bindande för EU-institutionerna och för EU:s medlemsstater (artikel 216.2 i EUF-fördraget) samt att de enligt EU-domstolens rättspraxis utgör en integrerad del av EU:s rättsordning⁴. För att internationella avtalsbestämmelser ska kunna ha direkt verkan måste de "till sitt innehåll [framstå] som ovillkorliga och tillräckligt precisa och [...] deras beskaffenhet och systematik [får inte utgöra] hinder för ett sådant åberopande"⁵. Parlamentet uppmärksammar också EU-domstolens rättspraxis⁶, enligt vilken de krav som härrör från skyddet av de allmänna principer som erkänns i unionens rättsordning – inbegripet grundläggande rättigheter – också är bindande för medlemsstaterna då de tillämpar unionens bestämmelser. Enligt denna rättspraxis kan de skyldigheter som fastställs i ett internationellt avtal aldrig ligga till hinder för de konstitutionella principer som fastställs genom unionsfördragen, bland annat principen att samtliga EU-rättsakter måste respektera de grundläggande rättigheterna.

(P7_TA(2010)0483, punkt 5).

¹ Kommissionens meddelande "Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna" (COM(2010)0573, s. 3).

² A Rouvroy och Y Poullet, "Self-determination as 'the key' concept" (<http://www.cpdpconferences.org/Resources/Rouvroy-Poullet.pdf>).

³ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 206.

⁴ Se domen i mål C-135/10, SCF mot Del Corso (punkt 39) som också hänvisar till domarna i målen C-181/73 Haegeman och C-12/86 Demirel.

⁵ I samma dokument, punkt 43.

⁶ Mål C-540/03, parlamentet mot rådet (punkt 105); mål C-402/05 P och C-415/05 P, Kadi och Al Barakaat International Foundation mot rådet och kommissionen (punkt 285).

13. Europaparlamentet beklagar djupt att inga särskilda konsekvensbedömningar av de grundläggande rättigheterna har gjorts vad gäller Acta-avtalet, och håller inte med om att det inte skulle finnas något skäl till en konsekvensbedömning vad gäller Acta-avtalet, eftersom det inte skulle sträcka sig längre än unionens regelverk och inga genomförandeåtgärder därför skulle vara nödvändiga¹, särskilt med tanke på den ståndpunkt som kommissionen framförde i sitt meddelande från 2010 om en strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan².
14. Europaparlamentet påminner om att kommissionen har beslutat att vända sig till EU-domstolen med frågan om huruvida Acta-avtalet är förenligt med fördragen, särskilt stadgan³.
15. Europaparlamentet respekterar EU-domstolens roll enligt fördragen. Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor måste emellertid, då det gör sin utvärdering på detta område, beakta parlamentets roll när det gäller skydd och främjande av grundläggande rättigheter – såväl deras anda som deras bokstav – i externa och interna sammanhang, och utvärderingen bör göras såväl från den enskilda personens perspektiv som från ett samhällsperspektiv. Dessutom måste en sådan utvärdering undersöka huruvida den europeiska modell som beskrivs ovan – och som ställer höga krav på skydd för de grundläggande rättigheterna och lägger central vikt vid värdighet, självständighet och självbestämmande – verkligen har återspeglats i det instrument som ska analyseras.

Utmaningen vad gäller rättssäkerhet och rätt balans

16. Europaparlamentet konstaterar att Acta-avtalet innehåller bestämmelser om grundläggande rättigheter och proportionalitet, av såväl allmän karaktär (t.ex. artiklarna 4⁴ och 6⁵, ingressen) som specifik karaktär (t.ex. artikel 27.3 och 27.4⁶). Det ska emellertid påpekas att artikel 4 endast avser parternas utlämnande av personuppgifter och att de hänvisningar som tas upp i artikel 27.3 och 27.4 bör betraktas som standard- och minimigarantier. Parlamentet påpekar att integritet och yttrandefrihet inte bara är principer, så som de benämns i Acta-avtalet, utan att de erkänns som grundläggande rättigheter bland annat genom den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, Europakonventionen, stadgan samt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna⁷.
17. Europaparlamentet frågar sig om begreppen i Acta-avtalet, t.ex. de grundläggande principerna eller begreppet rättvis process, är förenliga med de begrepp som fastställs i stadgan, t.ex. grundläggande rättigheter eller rätten till en opartisk domstol i enlighet med artikel 47.

¹ Se meddelandet ”Civil Society Meeting ACTA” (Det civila samhället och Acta-avtalet), (http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/february/tradoc_147497.pdf).

² I samma dokument, nr 1.

³ Artikel 218.11 i EUF-fördraget.

⁴ Utlämnande av information.

⁵ Allmänna skyldigheter när det gäller säkerställande av skydd – mer specifikt: lämpligt skydd för samtliga deltagares rättigheter och kravet på proportionalitet.

⁶ ”i enlighet med [parternas] lagar och förordningar”; [...] ”[som] i överensstämmelse med den partens lagstiftning upprätthåller grundläggande principer såsom yttrandefrihet, rättvis process och skydd för privatlivet”.

⁷ Se även punkt 64 i ovannämnda yttrande från Europeiska datatillsynsmannen.

18. Europaparlamentet konstaterar att det har uttryckts farhågor i synnerhet rörande de bestämmelser som lämnar utrymme för flexibilitet i samband med deras genomförande, med hänvisning till att dessa bestämmelser skulle kunna genomföras i unionen på ett sätt som skulle kunna vara olagligt eller stå i strid med de grundläggande rättigheterna.
19. Det är förståeligt att ett internationellt avtal som förhandlats fram av parter med olika rättsliga traditioner får en mer allmän formulering än vad som är fallet i unionslagstiftningen¹, eftersom de olika parterna har olika sätt att säkra balansen mellan rättigheter och intressen, vilket ger utrymme för en viss flexibilitet. Samtidigt menar Europaparlamentet att det är av central betydelse att Acta-avtalet sörjer för rättssäkerhet samt starka och detaljerade garantier.
20. Europaparlamentet understryker att det fortfarande finns en betydande osäkerhet beträffande rättsläget på grund av hur vissa centrala bestämmelser i Acta-avtalet formulerats (t.ex. artikel 11 (information avseende intrång), artikel 23 (straffrättsliga överträdelser), artikel 27 (säkerställande av skydd i den digitala miljön) och i synnerhet artikel 27.3 (samarbetsmekanismer) och 27.4). Parlamentet varnar för möjligheten till fragmentariska strategier inom unionen, eftersom den riskerar att leda till en bristfällig respekt för grundläggande rättigheter, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, rätten till ett korrekt rättsförfarande och näringsfriheten. Sådana risker föreligger särskilt i fråga om artikel 27.3 och 27.4 eftersom dessa punkter är otydligt formulerade, men även med tanke på den praxis som för närvarande råder i några medlemsstater (t.ex. omfattande internetövervakning som bedrivs av privata aktörer) och vars överensstämmelse med stadgan kan ifrågasättas.
21. Europaparlamentet anser att avsnitt 5 om säkerställande av skydd för immateriella rättigheter i den digitala miljön måste bli tydligare och mer enhetligt eftersom felaktiga och ofullständiga bestämmelser kan resultera i avvikande nationella bestämmelser, och ett sådant fragmenterat system skulle utgöra ett hinder för den inre marknaden vilket i fråga om internetmiljön skulle omintetgöra en bredare gränsöverskridande användning av det som ska skyddas av de immateriella rättigheterna.
22. Europaparlamentet erinrar om att artikel 49 i stadgan föreskriver att ingen får fällas till ansvar för någon gärning eller underlåtenhet som vid den tidpunkt då den begicks inte utgjorde en lagöverträdelse enligt nationell eller internationell rätt. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att tillämpningsområdet för ett flertal bestämmelser i avsnitt 4 om straffrättsliga åtgärder är tvetydigt.
23. Europaparlamentet delar den oro som kommer till uttryck i Europeiska datatillsynsmannens yttrande av den 24 april 2012 om Acta-avtalet, framför allt vad gäller det oklara tillämpningsområdet, det vaga begreppet behörig myndighet, internetleverantörers behandling av personuppgifter genom frivilliga åtgärder för verkställighetssamarbete och bristen på lämpligt skydd av de grundläggande rättigheterna.
24. Europaparlamentet påpekar dessutom att medan flera av bestämmelserna i Acta-avtalet (t.ex. artikel 27.3 och 27.4) inte är bindande och därför inte utgör någon rättslig

¹ Kommissionens arbetsdokument av den 27 april 2011 med kommentarer till europeiska akademikers yttrande om Acta-avtalet.

förpliktelse för parterna som skulle kunna strida mot grundläggande rättigheter, så väcker det faktum att bestämmelserna inte är tillräckligt specifika och att inskränkningarna och garantierna är otillräckliga vissa tvivel vad gäller den grad av rättssäkerhet som kan ställas på Acta-avtalet (t.ex. garantierna mot missbruk av personuppgifter eller för att skydda rätten till försvar). Dessa brister bör inte accepteras i ett avtal som unionen är part i. Andra internationella avtal med konsekvenser för de grundläggande rättigheterna har säkrat större tydlighet och bättre skyddsåtgärder¹.

25. Europaparlamentet anser att åtgärder som gör det möjligt att identifiera en användare vars konto påstås ha använts för att genomföra ett intrång skulle innebära att privatpersoners internetanvändning kontrolleras på flera sätt. EU-domstolen har dock med all önskvärd tydlighet fastställt att övervakning av all elektronisk kommunikation som sker utan tidsbegränsning och utan något specifikt tillämpningsområde, t.ex. internetleverantörers filtrering eller rättighetsinnehavares insamling av uppgifter, inte innebär en korrekt balans mellan immateriella rättigheter och andra grundläggande rättigheter och friheter, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, rätten att ta emot och sprida uppgifter samt näringsfriheten (artiklarna 8, 11 och 16 i stadgan)².
26. Europaparlamentet anser att Acta-avtalet inte innehåller uttryckliga garantier för skyddet av känsliga personuppgifter, rätten till försvar (särskilt rätten att bli hörd) eller oskuldspresumtionen.
27. Europaparlamentet anser att Acta-avtalet inte innehåller garantier för upprätthållandet av rätten till respekt för privatlivet och privata kommunikationer i enlighet med artikel 7 i stadgan.

Skyldigheten att upprätthålla de grundläggande rättigheterna

28. Det är en besvikelse att det inför avslutandet av förhandlingarna om Acta-avtalet inte gjordes några ytterligare och påtagliga ansträngningar för att föra ett närmare samråd med samtliga intressenter och ta hänsyn till deras åsikter. Europaparlamentet beklagar djupt att de höga krav på öppenhet och goda styrelseformer som eftersträvas av unionen inte har uppfyllts i fråga om Acta-avtalet. Därför anser parlamentet att Acta-avtalet kommer i ett alltför tidigt skede, särskilt vad avser områden där unionen ännu inte har kunnat föra en ingående offentlig debatt.
29. Europaparlamentet framhåller att internetleverantörer inte bör bevaka internet, och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att se till att det finns klara och tydliga bestämmelser om internetleverantörernas roll. Acta-avtalet är endast inriktat på storskaliga intrång i immateriella rättigheter och gör det möjligt för parterna att besluta att avtalets bestämmelser om förfaranden för straffrättslig verkställighet inte ska gälla icke-kommersiell användning. Samtidigt är det oklart var gränsen ska dras mellan kommersiell respektive icke-kommersiell användning. Parlamentet betonar också vikten av en differentiering mellan småskalig icke-kommersiell nedladdning och piratkopiering.

¹ Se till exempel Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet CETS nr 185, Budapest den 23 november 2001.

² Mål C-70/10, Scarlet Extended SA mot Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM) (punkterna 47–49).

30. Europaparlamentet anser att förfalskning och piratkopiering som utförs uppsåtligt och i kommersiell omfattning är allvarliga företeelser i informationssamhället och att det därför är nödvändigt att utarbeta en vidlyftig unionsstrategi för att hantera dem. Strategin bör inte inriktas på uteslutande repressiva åtgärder eller effekterna av förfalskning och piratkopiering, utan även på deras orsaker. Den bör också till fullo respektera de grundläggande rättigheterna i unionen och vara effektiv, godtagbar och begriplig för samhället i stort. Kommissionen gjorde på parlamentets begäran¹ ett åtagande i sin strategi för den digitala agendan för Europa, om att 2012 anta en uppförandekod för EU-onlinerättigheter. Därför uppmanas kommissionen att se till att uppförandekoden för EU-onlinerättigheter på ett otvetydigt sätt definierar unionsmedborgarnas användarrättigheter och anger vad de får göra och inte får göra i den digitala miljön, bland annat när de använder innehåll som skyddas av immateriella rättigheter.
31. Europaparlamentet betonar att de stater där de största intrången i immateriella rättigheter begås – såsom Kina, Pakistan, Ryssland och Brasilien – inte har inbjudits att underteckna Acta-avtalet, och att det är osannolikt att dessa stater kommer att underteckna Acta-avtalet inom en nära framtid, vilket föranleder stora frågetecken om hur effektiva de åtgärder som föreslås genom Acta-avtalet kommer att bli.
32. Europaparlamentet anser att det inte får finnas några tvetydigheter när det handlar om de grundläggande rättigheterna. Acta-avtalet har inte undvikit sådana tvetydigheter, utan har tvärtom inneburit att fler tvetydigheter på flera olika plan. Rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna bekräftar att alla inskränkningar av de grundläggande fri- och rättigheter som fastställs enligt lag måste vara förutsebara i fråga om deras konsekvenser och vara klara, tydliga och tillgängliga. De måste också vara nödvändiga i ett demokratiskt samhälle och stå i proportion till de mål som eftersträvas.
33. Europaparlamentet anser att Acta-avtalet inte garanterar ett tillräckligt skydd och en lämplig balans mellan immateriella rättigheter och andra grundläggande rättigheter av central betydelse. Det garanterar inte heller den nödvändiga klarheten angående rättsläget när det gäller betydelsefulla bestämmelser i Acta-avtalet.
34. Mot bakgrund av allt som anges ovan och utan att föregripa EU-domstolens bedömning i frågan, men med beaktande av parlamentets roll i skyddet och främjandet av de grundläggande rättigheterna drar Europaparlamentet slutsatsen att det föreslagna Acta-avtalet, för vilket parlamentets godkännande har begärts, är oförenligt med de rättigheter som anges i stadgan, och uppmanar utskottet för internationell handel att som ansvarigt utskott rekommendera att parlamentet inte ger sitt godkännande till att Acta-avtalet ingås.

¹ Europaparlamentets resolution av den 21 juni 2007 om konsumenternas förtroende i den digitala miljön (EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 370) (punkterna 25–28).

KORTFATTAD MOTIVERING

Föredraganden anser att skyddet av immateriella rättigheter i Europa är av avgörande betydelse för att upprätthålla vår kontinents konkurrensfördelar i dagens globaliserade, snabbt föränderliga och sammankopplade ekonomi. Konstnärer och innovatörer bör få ersättning för sina talanger. Samtidigt bör dessa konstnärer – liksom aktivister, politiskt oliktankande och medborgare som vill delta i den offentliga debatten – inte på något sätt hindras från att kunna kommunicera, skapa, protestera och agera. Detta är särskilt viktigt i dag, då vi runtom i världen har – och välkomnar – en oerhörd och okontrollerad ökning av de röster som äntligen kan göra sig hörda. Europaparlamentet är ensamt om att vara direkt företrädare för 400 miljoner europeiska medborgare, och därför har det också ansvar för att se till att denna ökning kan fortsätta obehindrat.

De senaste årtiondenas anmärkningsvärda tekniska utveckling har möjliggjort en fildelningskultur som utan tvekan innebär en direkt utmaning när det gäller hur vi under dessa årtionden har hanterat ersättning till konstnärer och tillbörlig verkställighet av immateriella rättigheter. Vår uppgift som politiker är att anta denna utmaning och finna en acceptabel balans mellan å ena sidan de möjligheter som tekniken erbjuder och å andra sidan ett fortsatt konstnärligt skapande, som är ett symboliskt kännetecken för Europas plats i världen.

Vi befinner oss därför vid ett viktigt vägskäl i denna debatt, för att inte säga i ett spännande förändringsögonblick. I detta hänseende anser föredraganden att Acta-avtalet kommer i ett alltför tidigt skede och att ett eventuellt antagande av avtalet i själva verket skulle sätta stopp för möjligheten till en offentlig debatt värdig vårt demokratiska arv. För att möta en sådan monumental utmaning måste vi absolut se till att varje expert vi har, varje berörd organisation eller institution vi kan avvara och varena medborgare som önskar uttrycka sin åsikt redan från början deltar i arbetet med att skapa en modern social pakt, ett modernt system för att skydda immateriella rättigheter. Detta varken är eller avsåg Acta-avtalet att vara. Föredraganden anser att ett antagande av Acta-avtalet i stället skulle strypa debatten i ett alltför tidigt skede och skapa obalans. Det skulle också göra det möjligt för medlemsstaterna att experimentera med lagar som skulle kunna skada de grundläggande friheterna och skapa oönskade prejudikat för det framtida samhället. Detta yttrande syftar till att uppmärksamma dessa faror för att på så sätt berika den debatt som inletts av Europaparlamentet och hjälpa dess ledamöter att fatta ett välgrundat och väl underbyggt beslut som möjligt om den grundläggande frågan om att förkasta eller godkänna Acta-avtalet.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	31.5.2012						
Slutomröstning: resultat	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">36</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">21</td> </tr> </table>	+:	36	-:	1	0:	21
+:	36						
-:	1						
0:	21						
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Philipp Albrecht, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Ioan Enciu, Cornelia Ernst, Monika Flašíková Beňová, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Cecilia Wikström, Auke Zijlstra						
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Alexander Alvaro, Vilija Blinkevičiūtė, Birgit Collin-Langen, Dimitrios Droutsas, Evelyne Gebhardt, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Franziska Keller, Ádám Kósa, Juan Andrés Naranjo Escobar, Hubert Pirker, Zuzana Roithová, Carl Schlyter, Marie-Christine Vergiat						
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Kriton Arsenis, Adam Bielan, Françoise Castex, Marielle Gallo, Esther Herranz García, Seán Kelly, Elisabeth Morin-Chartier						